

handling er begået for at skaffe sig eller gøre sig bekendt med en virksomheds erhvervshemmeligheder eller under andre særlig skærpende omstændigheder, kan straffen efter § 263, stk. 3, stige til fængsel indtil 4 år.

Bestemmelsen er ikke begrænset til alene at beskytte informationssystemer, hvor der er etableret sikkerhedsforanstaltninger. Derimod lægger domstolene ved strafudmålingen bl.a. vægt på, om der har været en rimelig sikkerhed eller kontrol, eller om en eventuel mangel på sikkerhed har muliggjort, at kriminaliteten har fået et særligt stort omfang.

8.2.2. *Artikel 3* indeholder en forpligtelse til at gøre det strafbart forsætligt og uretmæssigt at forårsage en alvorlig hindring eller afbrydelse af et informationssystems drift ved at indlæse eller overføre edb-data eller ved at beskadige, slette, forvanske, ændre, tilbageholde eller hindre adgang til dets edb-data, i det mindste i grovere tilfælde.

Pligten til at kriminalisere de handlinger, der efter bestemmelsen består i »at beskadige, slette, forvanske, ændre« i et informationssystems edb-data må anses for opfyldt ved hærværksbestemmelsen i straffelovens § 291, stk. 1.

Efter denne bestemmelse straffes den, som ødelægger, beskadiger eller bortskaffer ting, der tilhører en anden. Strafferammen er bøde eller fængsel indtil 1 år. Hvis hærværket er af betydeligt omfang, eller hvis gerningsmanden tidligere er fundet skyldig i bl.a. hærværk, kan straffen stige til fængsel i 4 år, jf. straffelovens § 291, stk. 2.

Anderledes forholder det sig med den del af gerningsindholdet, der består i at forårsage en alvorlig hindring eller afbrydelse af et informationssystems drift ved at »indlæse eller overføre edb-data« eller ved at »tilbageholde eller hindre adgang« til et informationssystem, idet der i disse tilfælde ikke nødvendigvis forekommer ødelæggelse eller beskadigelse af ting.

Der henvises i den forbindelse til pkt. 7.2 om Justitsministeriets overvejelser om de lovgivningsmæssige konsekvenser af Europarådets konvention om IT-kriminalitet, herunder særligt artikel 5, idet denne konvention giver anledning til tilsvarende overvejelser. Det anføres her, at det forekommer mest nærliggende at anse den nævnte pligt for opfyldt ved bestemmelsen i straffelovens § 293, stk. 2, om rådighedshindring.

Efter denne bestemmelse straffes den, som lægger hindringer i vejen for, at nogen udøver sin ret til at råde over eller tilbageholde en ting. Strafferammen er bøde eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 6 måneder.

Det er imidlertid uklart, om denne bestemmelse også omfatter en rådighedshindring ad elektronisk vej, og der bør derfor efter Justitsministeriets opfattelse ske en ændring af straffelovens § 293, stk. 2, således at det af bestemmelsen klart fremgår, at den også omfatter rådighedshindring ad elektronisk vej. Der henvises i den forbindelse til Justitsministeriets overvejelser om på grundlag af betænkning nr. 1417/2002 om IT-kriminalitet at ændre straffelovens § 293, stk. 2, jf. pkt. 5.3.2. ovenfor og til lovforslagets § 1, nr. 13.

8.2.3. *Artikel 4* vedrører medlemsstaternes pligt til at gøre det strafbart forsætligt og uretmæssigt at slette, beskadige, forvanske, ændre, tilbageholde eller hindre adgang til edb-data i et informationssystem, i det mindste i grovere tilfælde.

Pligten til at kriminalisere de nævnte handlinger må efter Justitsministeriets opfattelse anses for opfyldt ved bestemmelsen i straffelovens § 291, stk. 1, om hærværk, eller i § 293, stk. 2, om rådighedshindring.

8.2.4. *Artikel 5* vedrører forsøg og medvirken. Disse bestemmelser må anses for opfyldt ved bestemmelserne i straffelovens §§ 21 og 23.

Efter straffelovens § 21 straffes handlinger, som sigter til at fremme eller bevirke udførelsen af en forbrydelse, når den ikke fuldbyrdes, som forsøg. Bestemmelsen giver mulighed for at straffe forsøgshandlinger i meget vidt omfang. Det afgørende for, om handlingen udgør et strafbart forsøg, er gerningsmandens forsæt.

Med straffelovens § 23 udvides den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse til at omfatte alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen. Fuldbyrdes forbrydelsen ikke, kan der straffes for medvirken til forsøg. For at straffe en person for medvirken efter straffelovens § 23 kræves, at den pågældende har haft forsæt til den pågældende forbrydelse, såfremt der er tale om forbrydelser, der kræver forsæt. Dette forsæt skal i en vis grad være konkretiseret, idet det antages, at tilskyndelse til at begå kriminalitet i almindelighed ikke er tilstrækkeligt.

8.2.5. *Efter artikel 6*, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at den i *artikel 2, 3, 4 og 5* omhandlede adfærd kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne skal sikre, at den adfærd, der er omhandlet i *artikel 3 og 4*, kan straffes med fængsel af en maksimal varighed på mindst et til tre år, jf. stk. 2.

Efter *artikel 7* forpligtes medlemsstaterne til at fastsætte et strafmaksimum på mindst to til fem år, for overtrædelse af *artikel 2, stk. 2, artikel 3 og 4*, når